

„Znám každý kousek tohoto nástroje,“ říká americký tvůrce unikátního klavíru

V pražském hotelu Alchymist dnes virtuoska Viviana Sofronitsky zahráje na unikátní klavír Streicher 1868. Američan Paul McNulty jej vyrobil ve své dílně v Divišově na Benešovsku.

Petr Topič
 fotoreportér MAFRA

DIVIŠOV Na místě by spíš byla bujárá oslava, která by završila tři tisíce hodin ruční práce. Američan Paul McNulty to však tak necítí. „Je to jako pohreb,“ prohodí, zatímco

jeho zaměstnanci připravují k transportu právě dokončený unikátní klavír Streicher 1868. S kopíí nejoblibějšího nástroje skladatele Johanna Brahmse se ve své dílně v Divišově dva roky doslova mazlí.

Atmosféru umocňuje hra jeho partnerky a klavírní virtuosky Viviany Sofronitsky. Na poslední chvíli ještě piluje některé z Brahmsovy děl, která dnes na tento nástroj zahráje v pražském hotelu Alchymist. Po tomto koncertu zamíří sedmioktávové fortepiano za svým zákazníkem do Austrálie.

„Znám každý kousek tohoto nástroje,“ popisuje McNulty, proč pro něj není jednoduché se s klavírem jen tak rozloučit. Ve své dílně se speciálizuje na přesné kopie historických nástrojů - takových, na kterých a pro které skládali Mozart, Beethoven, Chopin či Schubert.

Spojení autora a jeho nástroje je prý klíčem k pochopení hudebního díla. „Jako pozdní vídeňský romantický klavír se Streicher 1868 zvukem i hudebními efekty nesmírně liší od moderních klavírů. Má nádherný sametově temný a průzračný hlas,“ popisuje nástroj Viviana Sofronitsky. Dodává, že až díky tomuto nástroji našla cestu k Brahmsovi.

Nyní je však potřeba převézt cenný nástroj do centra Prahy. Což o to, v divišovské manufaktuře jsou na přesuny několika pian připraveni. Zaměstnanci už zabalili druhé piano Pleyel 1830, na kterém bude virtuoska demonstrovat rozdíly v interpretaci Brahmsova díla na odlišném nástroji.

Připravit je na cestu netrvá kupodivu dlouho. Stačí objemný nástroj zabalit do speciálního obalu, posta-

vit na manipulační vozík a odšroubovat pedály a nohy. Pak už zaměstnanci manufaktuře pohodlně dostrkají piano na zdvív, kterou sjede do přízemí k připravenému transportéru.

Paul McNulty si na poslední chvíli vyžádá tenkou chirurgickou jehlu. Zespodu rychle vyjmé dva šrouby a umýmý grifem povytáhne vídeňskou mechaniku. Najde kladívko od strunu F a několikrát bodne do kůže, kterým je potažené. „Nějak se mi nezdál ten tón, když Viviana hrála,“ vysvětluje. Pár bodanců prý změnilo papětí v kůži. „Teď jsem spolejeno,“ dodá McNulty a unikátní piano v plesně stříženém obalu.

O piano strach nemá, hodinová jízda po D1 ho nerozladí. Kde by však transportní tým mohl narazit, jsou křivolaké uličky na pražské Malé Straně.

Profil

Paul McNulty

Je jedním z nejvýznamnějších současných výrobců historických klavírů.

O výrobu hudebních nástrojů se začal zajímat už na studiích na Peabody Conservatory v Baltimoru. Technologii hry na klavír vystudoval v Bostonu, kde také obdržel čehovní kvalifikaci v oboru ladění. Po několika letech v nizozemském Amsterdamu přišel v roce 1995 do České. Založil dílnu v Divišově u Benešova, kde doposud vyrobil téměř 250 klavírů značek Stein, Walter, Hofmann, Graf, Pleyel, Boisselot, Fritz a nově také Streicher. Jeho klavíry vlastní přední hudební instituce i nejvýznamnější klavíristé světa.